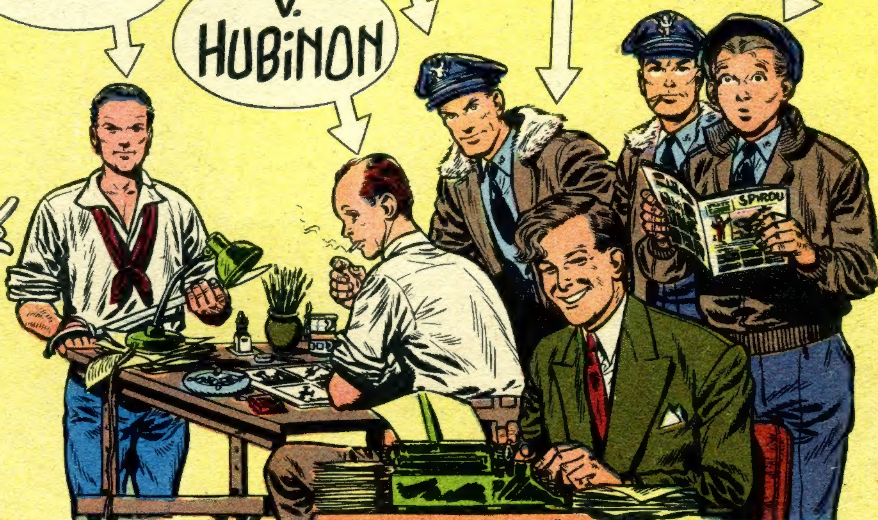
BELGIE : 5 frank.

ROBBEDOES

NEDERLAND : Abonné's : 30 ct. ; losse nummers : 35 ct.

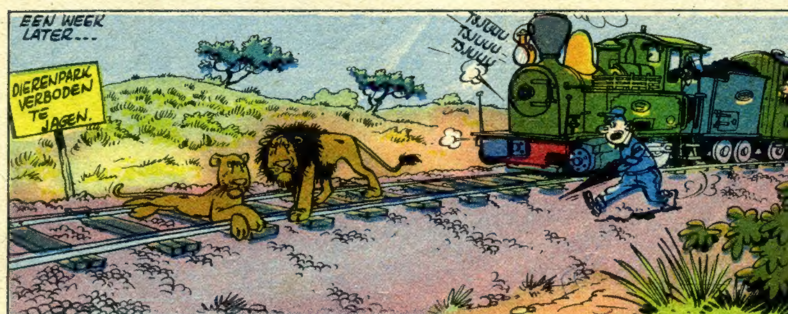
Weekblad. - 15e Jaargang. - Nr. 679. - 2 April 1953. - 24 bladz.

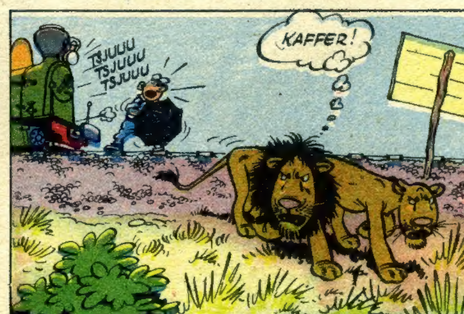
ROBBEDOES EN DE TARBOTMOTOREN

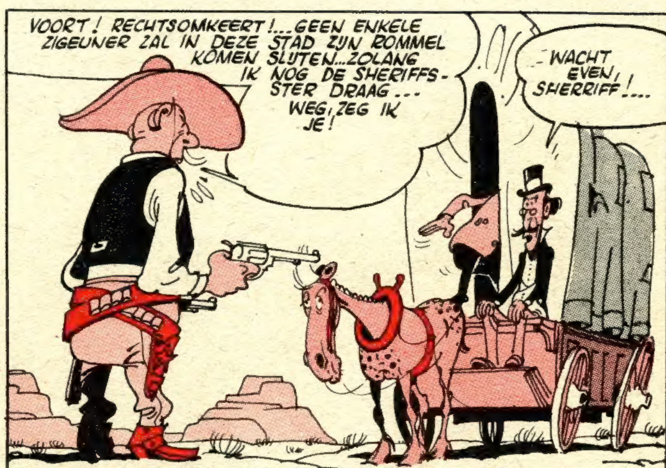

LUCKY LUKE
DR. DOXEY, EEN GEWETENLOOS KWAKZALVER, EN ZIJN HANDLANGER DOORKRUISEN HET WILDE WESTEN OP ZOEK NAAR NIEUWE SLACHTOFFERS.

EENMAAL ZAL DE WERELD DR. DOXEY'S VERDIENSTEN ERKENNEN... ALLE GROTE MANNEN ZIJN IN HET BEGIN STEEDS ONBEGREPEN GEWEEST...
JA, BAAS...

VOOR DE NACHT ZIJN WE IN OXBOW-GULCH... DAAR DOEN WE NIEUWE VOORRAAD OP EN ZETTEN MORGEN ONS VERHEVEN GENEZINGSWERK VOORT...
O.K., BAAS...
OXBOW GULCH
4 MILES

STOP! LAAT DAT RONDREIZENDE CIRCUS STILSTAAN!
HOLA! DAAR IS EEN NIEUWE HINDERPAAL VOOR DE VERVULLING VAN ONZE TAAK... DIE MOET VOOR HET WELZIJN DER MENSHEID OPGERUIMD WORDEN... KIJK, ZO... BZZ... BZZ...
SHERIFF'S OFFICE
ELIXER VAN DR. DOXEY

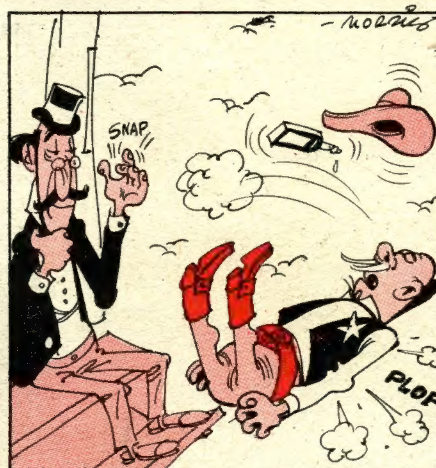

VOORT! RECHTSOMKEERT!... GEEN ENKELE ZIGEUNER ZAL IN DEZE STAD ZIJN ROMMEL KOMEN SLIJTEN... ZOLANG IK NOG DE SHERIFFSSTER DRAAG... WEG, ZEG IK JE!
...WACHT EVEN, SHERIFF!...

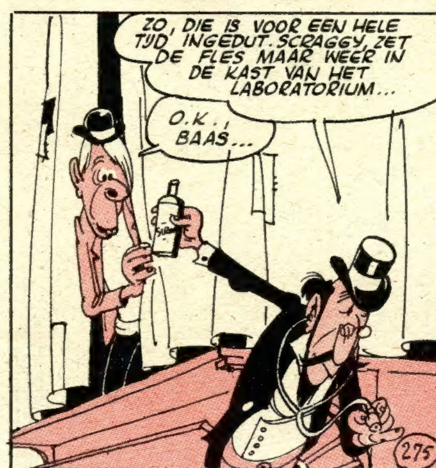

MIJN ARTIKEL IS GEEN OUDE WIJVENMIDDELTJE... NEE DE GROOTSTE GENEESKUNDIGE ONTDEKKING VAN ONZE EEUW KOM IK IN HET BEREIK VAN UW WAARDE MEDEBURGERS BRENGEN.
PEPER
GEEN SMOESJES!

OCHARM, JE HEBT KOU GEVAT, MIJN GOEIE MAN! DIE VERKOUDHEID MOET DADELIJK VERZORGD WORDEN! GELUKKIG HEB IK HET NODIGE BIJ ME!
HATSJIE

DIE STROOP IS AFDOENDE TEGEN VERKOUDHEID, HOEST, HOOIKOORTS, ENZ. ZE DOODT OGENBLIKKELIJK ALLE MICROBEN!
VREEMD, IK BEN AL JAREN NIET VERKOUDEN MEER GEWEEST...

ZOALS IK ZEG: O-GEN-BLIK-KE-LIJK...

- MORRIS
SNAP
PLOF

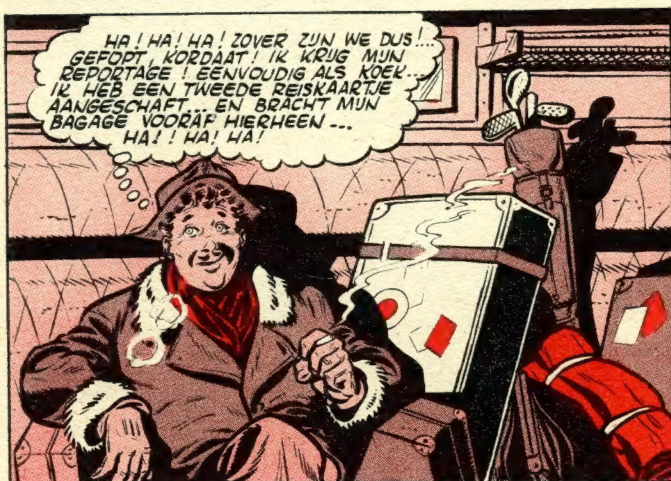

ZO, DIE IS VOOR EEN HELE TIJD INGEDUT. SCRAGGY, ZET DE FLES MAAR WEER IN DE KAST VAN HET LABORATORIUM...
O.K., BAAS...
275

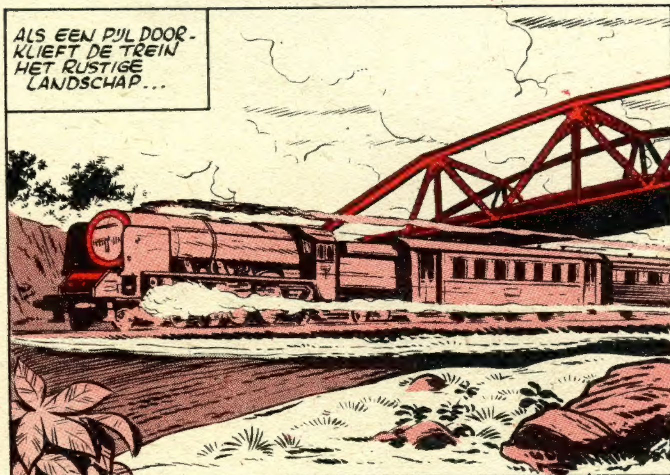
HET SPEURDERSWERK VAN Jan KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

TRIiiiiiii... DE TREIN NAAR POLDEVIË ZET ZICH IN BEWEGING...

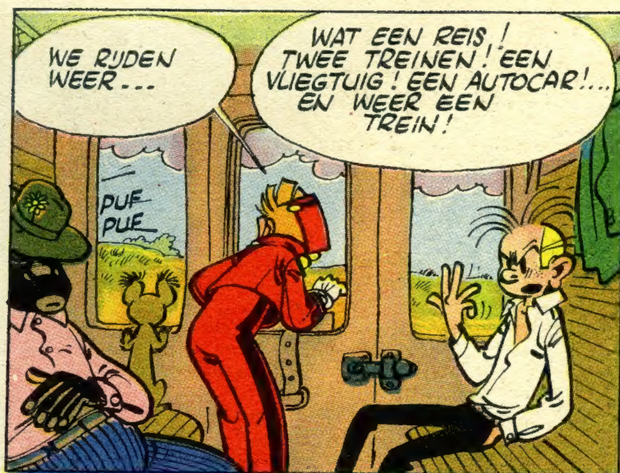

WE RIJDEN WEER...
WAT EEN REIS! TWEE TREINEN! EEN VLIEGTUIG! EEN AUTOCAR!... EN WEER EEN TREIN!
PUF PUF

EN HOE VINDEN WE MARTIN NU? WE HEBBEN ZIJN ADRES NIET!...
M'SARAGBA IS NIET ZO GROOT...

HEI DAAR! HE!
AI! ZEI IK HET NIET?

AI! AI! VRESELIJK! IK ZOEK JULLIE OVERAL! ALLES GAAT SCHEEF!
?
?

MARTIN IS VANOCHTEND VERTROKKEN! DE WILDERNIS IN!... MAAR DE TWEE BANDIETEN ZITTEN HEM OP DE HIELEN! ZE WILLEN ZEKER HUN SLAG SLAAN OM DE PLANNEN IN TE PALMEN!!

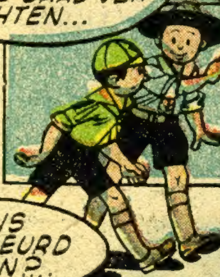
DIE MIDDAG...
HE, WAT IS DAT?

HIER LANGS GEKOMEN EN TOEN TWEE... NOG NIET LANG GELEDEN...
ZE ZIJN DUS NIET VER WEG!

18
SCHOTEN!
PANG
PANG

WIE WEET HET ?

2

MET 4 PEUKJES KAN IK 1 SIGARET MAKEN MAAR OM 20 SIGARETTEN TE ROKEN, HEB IK MAAR 61 PEUKJES NODIG EN DAN BLIJFT ER ME ZELFS NOG 1 OVER!..

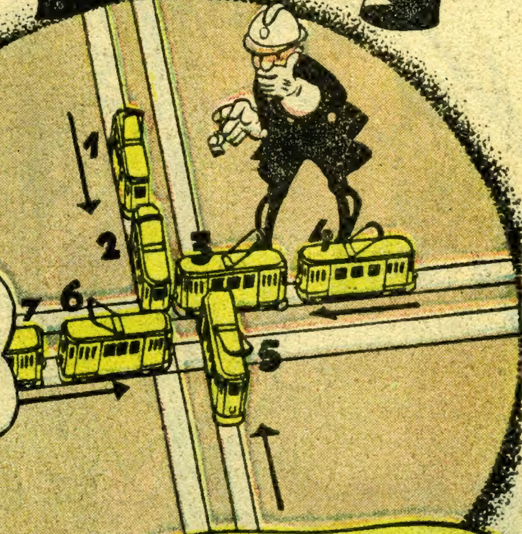
HOE KOMT DAT?...

OM HUN GOEDE DAAD TE STELLEN

PROBEREN ONZE VRIENDEN HET BORD WEER SAMEN TE STELLEN. KUNNEN JULLIE HEN HELPEN?..

3

WELKE ?

WIE STELT DAT PORTRET VOOR?.. OM HET TE WETEN TE KOMEN HOEF JE ALLEEN MAAR DE VAKJES ZWART TE MAKEN, DIE AANGEDUID ZIJN MET EEN ZWART PUNT.

4

E. Paape

en nu iets om JE VRIENDJES TE VERBLUFFEN!...

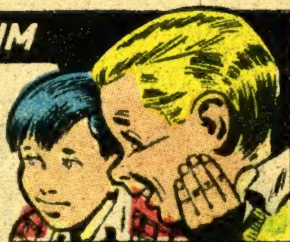
JE TOONT HUN TWEE GROTE GLAZEN VOL WATER. LEG EEN EI IN HET EERSTE, HET ZINKT. LEG ER EEN IN HET TWEEDE, HET BLIJFT DRIJVEN... OM AAN TE TONEN, DAT GEEN DER EIEREN GEKOOKT IS, VERWISSEL JE ZE VAN GLAS. HET RESULTAAT BLIJFT HETZELFDE. HOE KOMT DAT? GEWOON OMDAT HET WATER IN ÉÉN DER GLAZEN ERG ZOUT IS. EEN VERS EI BLIJFT ER IN DRIJVEN.

(Zie oplossingen op bladz. 13.)

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

De Legende van het Kruis

DE LANSSTEEK. RUBENS.

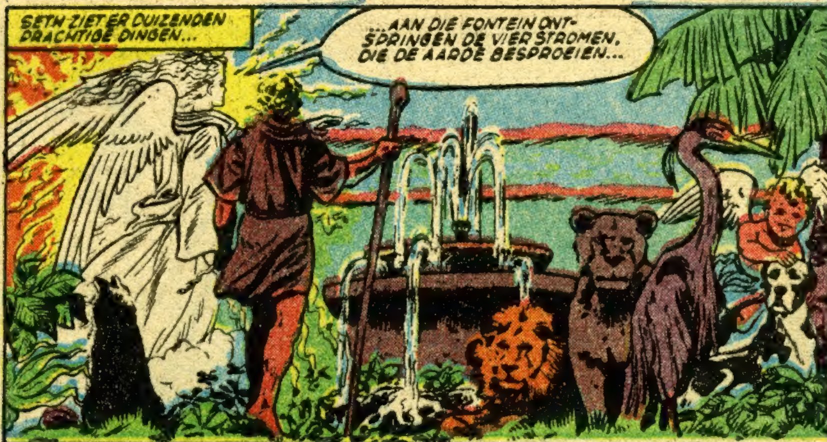
(1) DERDE ZOON VAN ADAM EN EVA.

EN NA LANGE TIJD GE-LOPEN TE HEBBEN...
HET AARDS PARADIJS!...

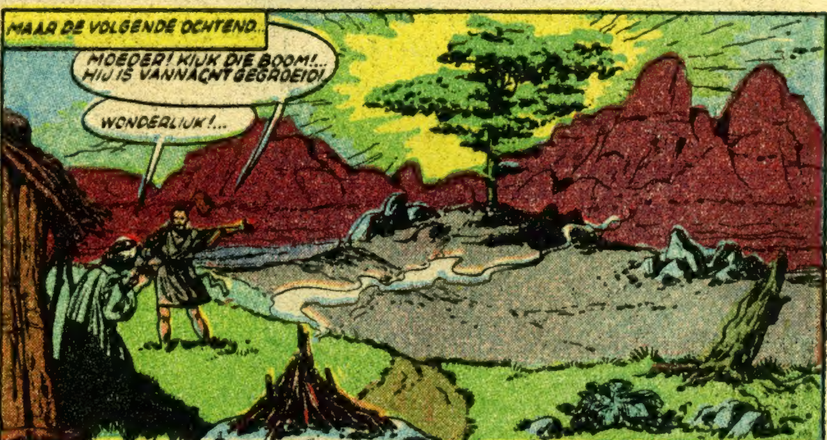

SETH ZIET ER DUIZENDEN PRACHTIGE DINGEN...
...AAN DIE FONTEIN ONT-SPRINGEN DE VIER STROMEN, DIE DE AARDE BESPROEIEN...

EN DAT? HOE KOMT HET DAT DIE ALLEEN ZO DOR STAAT?...
HELAAS!... HET IS DE BOOM DER ZONDE VAN JE VADER ADAM EN JE MOEDER EVA...

...MAAR VAN HEM KOMT DE VERGIFFENIS... DE TIJD IS NOG NIET VERSTREKEN... DE VERGIFFENIS KOMT EERST OVER VIJF DUIZEND VIJFHON-DERD JAAR...

NEEM DEZE PIT VAN ZIJN VRUCHT. ALS JE VADER DOOD IS STOP DAN DE PIT IN ZIJN MOND. BEGRIJP JE MIJ?...

SETH GING HEEN... JAREN GINGEN VOOR-BIJ... ADAM STIERF EN...
SETH!... WAT DOE JE DAAR?...
IK DOE WAT DE ENGEL ME GEZEGD HEEFT, MOEDER... IK STEEK DE PIT IN VADERS MOND...

MAAR DE VOLGENDE OCHTEND...
MOEDER! KIJK DIE BOOM!.. HIJ IS VANNACHT GEGROEID!
WONDERLIJK!...

DUIZENDEN JAREN GINGEN VOORBIJ. HET JOODSE VOLK ONDERGING ALLER-LEI BEPROEVINGEN... ADAMS GRAF WAS VERDWENEN. MAAR DE DUIZENDJARIGE BOOM GROEIDE NOG ALTIJD IN JUDEA... DAVID HIELD ER VAN IN ZIJN SCHA-DUW PSALMEN TE DICHTEN...

TOEN LIET SALOMO DE GROTE TEMPEL VAN JERUSALEM BOUWEN...
WE HEBBEN NOG EEN BALK VAN 31 ELLE-BOOGSLENGTEN NODIG. ZO'N HOGE BOOM ZULLEN WE NOOIT VINDEN!...
JAWEL!... IK KEN ER EEN...

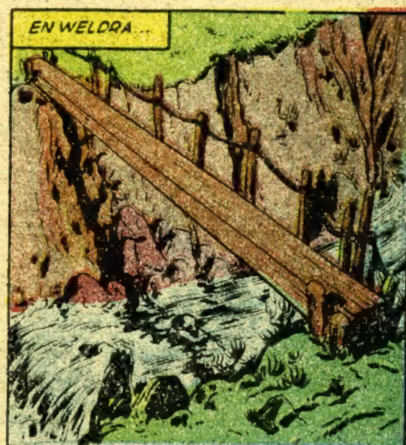

EN EVEN LATER...
PRACHTIG!...DAAR ZAAG JE DIE BALK VAN 31 ELLEBOOGSLENGTEN UIT(1)... BEGREPEN?.
(1) OUDE LENGTEMAAT, ONGEVEER 50 CM.

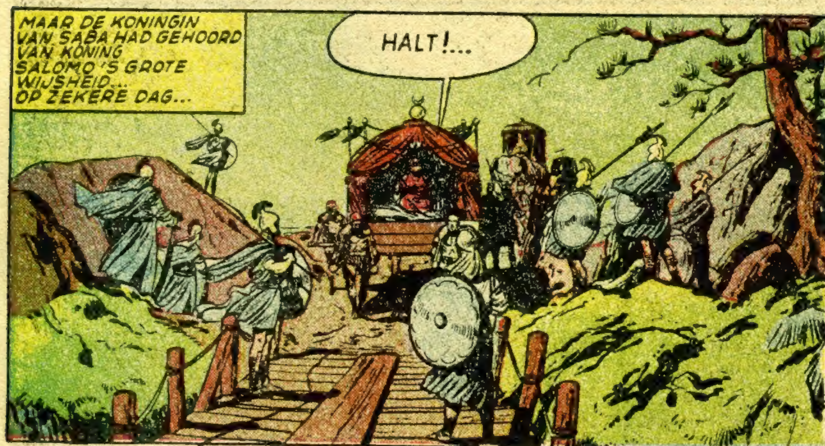

MAAR TOEN DE BALK GEPLAATST MOEST WORDEN...
TE KORT!...HIJ MEET MAAR 30 ELLEBOOGSLENGTEN!...
NIET WAAR!...HIJ MEET ER 31!...

BENEDEN...
ZIE JE WEL...31 ELLEBOOGSLENGTEN!... JE KENT JE VAK NIET!...

DE BALK WERD WEER OPGEHESEN, MAAR...
NOG KORTER!!!...NOG MAAR 29 ELLEBOOGSLENGTEN!...
!?...

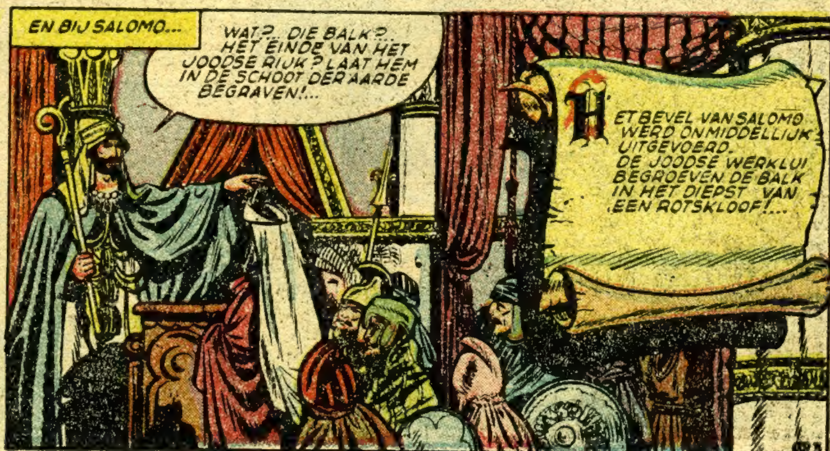

DAT LIJKT OP TOVERIJ!...WE GEBRUIKEN HEM NIET VOOR DE TEMPEL! LEG HEM OVER DE SILOE ALS BRUG!...

EN WELDRA...

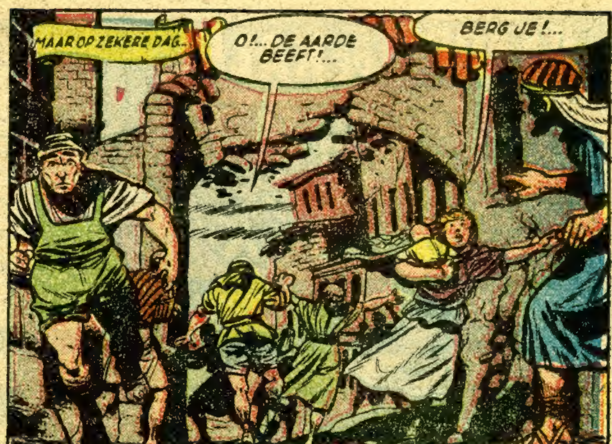

MAAR DE KONINGIN VAN SABA HAD GEHOORD VAN KONING SALOMO'S GROTE WIJSHEID... OP ZEKERE DAG...
HALT!...

ACHTERUIT, DRAGERS!...

WIJ MOGEN DAT HOUT NIET MET ONZE VOETEN BEZOEDELEN...DIE BALK HEEFT EEN ANDERE BESTEMMING... RECHTSOMKEERT!... WE NEMEN EEN ANDERE WEG...

EN BIJ SALOMO...
WAT?..DIE BALK?... HET EINDE VAN HET JOODSE RIJK? LAAT HEM IN DE SCHOOT DER AARDE BEGRAVEN!...
HET BEVEL VAN SALOMO WERD ONMIDDELLIJK UITGEVOERD. DE JOODSE WERKLUI BEGROEVEN DE BALK IN HET DIEPST VAN EEN ROTSKLOOF!...

EEUWEN GINGEN VOORBIJ... DAAR WERD HET BAD VAN BETHSEDA GEGRAVEN EN...
IK WAS LAM... EN KAN WEER LOPEN!...
MIJN MELAATSHEID IS GENEZEN.
IK KAN WEER ZIEN!!!

MAAR OP ZEKERE DAG...
O!... DE AARDE BEEFT!...
BERG JE!...

ALS HET WEER KALM IS...
HE!.. KIJK DIE BALK EENS!...
DIE AARDBEVING HEEFT HEM ZEKER NAAR BOVEN GEBRACHT...

KORT DAARNA... IN HET JAAR 785 NA DE STICHTING VAN ROME, ONDER KEIZER TIBERIUS...
DE BEUL...
WAT VOER JIJ HIER UIT?...
DE BEWAKERS VAN HET SANHEDRIN HEBBEN EEN JONGE PROFEET UIT GALILEA AANGEHOUDEN... HIJ HEET JEZUS... HIJ IS TOT DE KRUISDOOD VEROORDEELD...

IK ZOEK EEN STEVIGE BOOM OM ER EEN KRUIS UIT TE HAKKEN...
NEEM DIE BALK DAN!... DAN IS HET BAD ERVAN BEVRIJD!...

EVEN LATER...
NET WAT IK HEBBEN MOET!...

DE TIJD DOOR DE ENGEL BELOOFD WAS VERSTREKEN. HET HOUT LIET GEWILLIG MET ZICH DOEN...

EN NIET LANG DAARNA IN DE STRATEN VAN JERUSALEM...
DE MOEILIJKE GANG NAAR GOLGOTHA... DE BOOM UIT HET AARDS PARADIJS LEVERDE HET KRUIS VOOR DE VERLOSSING... GODS ZOON OFFERDE ZICH VOOR DE ZONDEN DER MENSEN. EN TOEN GEBEURDE HET ZOALS DE SCHRIFT ZEGT: "DE VOORHANG VAN DE TEMPEL SCHEURDE, DE AARDE BEEFDE, DE ROTSEN SPLETEN..."

DE BAARD EN DE KALE

DE SCHAT VAN ALARIK

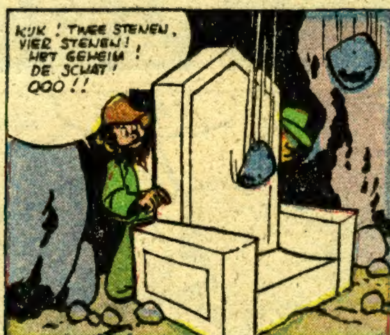
DOOR WILL - TEKST VAN L. BERMARR

KORTE INHOUD

Onze vrienden zijn in handen van de « Calabrese Broeders » gevallen. Hun laatste uurtje heeft bijna geslagen. Maar opeens drijft een aardbeving hun vijanden uit de grot naar buiten.

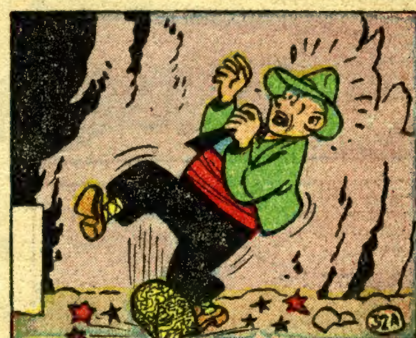

HET IS PASEN en voordat ik jullie vandaag wat ga vertellen, wens ik je eerst een gelukkig en vrolijk Paasfeest. En waarover kan ik het vandaag beter hebben dan over een onderwerp, dat Kwabbernoot *uit Breda in de Bijbel heeft gevonden. Het gaat over de... Dode Zee. Een gek onderwerp, zul je zeggen, op een feest waarop we juist de Verrijzenis vieren. Maar daar trekt Kwabbernoot zich niets van aan en dus Snuffeltje ook niet.*

Iedereen van jullie kent ze, door het verhaal uit de Bijbel over de vernietiging van de goddeloze steden Sodoma, Gomorrha, Adama en Seboïm. De overlevering wil, dat deze lagen, waar zich nu de verlaten en onbewoonbare vlakte van de Dode Zee uitstrekt. Gods toorn vernietigde die steden volledig... Thans speur je in die dorre zoutwoestijn vruchteloos naar enig levend wezen of naar enig overblijfsel van de vroegere schitterende luxesteden.

De Dode Zee is een zeer geheimzinnige plek. Het is de diepste open plaats ter wereld. De waterspiegel ligt meer dan vier honderd meter onder die van de Middellandse Zee.

Er is ook geen enkele zó zoutrijke streek ! Vroeger vertelde ik jullie al dat het water van de Dode Zee voor 25% zout bevat ! Het is dan ook dik van het zout en je kunt er niet in verdrinken. Die zouten echter schijnen de huid onaangenaam te prikkelen, zodat je er niet voor je plezier in gaat baden.

Het ongewoon hoog zoutgehalte komt van de zuidelijk gelegen zoutheuvels. Daarbij bevat de Dode Zee ook bitume-achtige stoffen.

Deze verlaten streek had lange tijd geen andere dan toeristische of geschiedkundige belangstelling. Met de vorderingen, die de natuurkunde en scheikunde maakten, ontdekte men ook, dat zij een ontzaglijke rijkdom in zich draagt ! Het zout, zullen jullie onmiddellijk zeggen ! Dit zout heeft niet zo'n waarde ! Althans niet het keukenzout. De Dode Zee bevat echter enorm veel potaszouten en andere, kostbare chemische stoffen. Potas is een onmisbaar product, zowel voor de nijverheid als voor de landbouw. Langs de kusten van deze zoutzee werden steeds meer zoutmijnen ontgonnen. Thans is de streek aldoor de grootste leverancier van potas en andere dure, scheikundige stoffen.

Deze laatste oorlog heeft veel tot ontginning bijgedragen. Inderdaad, voor 1940 was Duitsland de voornaamste potasvoortbrenger. Door de oorlogsomstandigheden moesten andere bronnen worden gezocht en dus gevonden. Men heeft intussen berekend, dat de waarde van de verschillende zouten van de Dode Zee minstens 250 milliard pond sterling bedraagt ! In plaats van een zoutzee... is zij dus een goudzee geworden.

De streek waar dus geen vogel kan leven, geen visje te bespeuren is, waar men zelfs geen insecten aantreft — alles doods en verlaten ! — is een der rijkste van de wereld ! Het is er ongeveer mee gegaan als met de woeste, kale zandwoestijn van koning Ibn Saoud, de grootste petroleumkoning !

WIE IS DE UITVINDER VAN DE BOEKDRUKKUNST

Hierover, **KAPITEIN JEFFERSON** uit **Melle**, bestaat nog altijd geen zekerheid. Sommigen zeggen Gutenberg. Anderen Laurens Janszoon Coster.

Eigenlijk bestond de boekdrukkunst reeds lang vóór hen. Maar.. niet zoals wij ons dat voorstellen : een letterkast vol mooi geschikte lettervormen ! De oudste vorm van boekdrukken was die van de nu nog gebruikte houtsnede : de tekst werd

in zijn geheel op een houten plaat gegrift. Voor elke bladzijde moest er dus een houtgravure vervaardigd worden ! Hoe tijdrovend en hoe ontzaglijk duur...

Nu zou het Gutenberg's verdienste zijn, deze houten platen door losse letters te hebben vervangen. Deze konden na gebruik weer opgeborgen worden en voor volgend drukwerk gebruikt. Toen werden er hele reeksen letters « in serie » gesneden en later uit lood gegoten.

Iets meer over deze man ? Herinneren jullie zich niet het tekenverhaal dat in « Robbedoes » verschenen is ? Johan Gensfleisch van Gutenberg werd in 1397 te Mainz geboren en stierf aldaar in 1468. Hij had een ongelukkig bestaan en vervaardigde aanvankelijk spiegels te Straatsburg. Hij was daar geassocieerd met enkele andere heren. Toen één dezer stierf, ontstond er onenigheid. De rechtbank moest tussenbeide komen en ontdekte toen een machine « waarvan niemand wist, waartoe ze dienen kon ». Dat was de beroemde drukpers van Gutenberg, waaraan

hij in het geheim werkte. In 1450 is Gutenberg te Mainz terug en begint hij met de financiële hulp van de bankier Johan Fust zijn drukkerij. Fust weet het zo te sturen, dat hij Gutenberg eruit werkt ! Die begint echter een nieuwe drukkerij. Maar nooit ging het de man voor de wind. Tenslotte kende Adolf van Nassau hem een jaargeld toe.

En Coster ?... Daarover een andere keer ! Nu horen we vaak ook Dirk Martens vernoemen. Deze is echter niet de uitvinder. Hij was onze eerste drukker. Vooral door grote humanisten als Erasmus o. a., was zijn werk de spil van de toenmalige culturele bedrijvigheid. En of hij keurig werk leverde ! Onze Sjarel de Zetter, die daar pas aankomt staat ervoor in vuur en vlam.

Tot volgende keer, rakkers,

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN ! !

Je trouwe aartsrakker,

SNUFFETJE.

Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck geïllustr. door Ref

(12)

Piet De Rijke, een lid van de Rode Vleugel, wordt het leven gered door Dr. Cucharro. Als wederdienst vraagt de dokter, dat hij in het oerwoud een speciaal soort gras zou gaan plukken. Piet wordt met een valscherm boven het oerwoud neergelaten en door een troep Indianen gevangen. Hij weet echter te ontvluchten. Met enkele inlanders gaat hij op zoek naar de vader van Mariana.

Iedere avond ging de bemanning aan land, maakte zich meester van een paar boomstammen, die op het dek geladen werden en het oude stoomschip kon de volgende dag weer verder.

De lancha gaf drie fluitsignalen toen de kapitein twee blanken op de prauw ontdekte. Piet schoot een keer met zijn geweer in de lucht en Mariana wuifde met haar zakdoek.

Maar waar was het goed voor om contact op te nemen met het stoomschip, al wenste de kapitein dit blijkbaar levendig ? Zij hadden met een halfbloed te doen, die van verre al naar de alcohol stonk en die te lui was om uit zijn ogen te kijken. De man meende, dat dit land buiten de nederzettingen, die hij aandeed, een wildernis was en hij stond ieder ogenblik klaar om op de eerste de beste Indiaan, die hij in het oerwoud ontdekte, te schieten.

Geen enkele lancha-kapitein kwam in aanraking met de Indianenstammen, geen enkele was in staat om een inlichting over de dokter te geven.

Later bereikte de expeditie van Piet De Rijke het gebied van de Cocamas Indianen. Zij waren bondgenoten van de Chama's en in het eerste Indiaanse dorp, dat uit hutten, die van takken vervaardigd waren, bestond, werd een groot feest te hunner ere gegeven, vooral voor de twee blanken.

Toen het opperhoofd door Yavari vernam, dat het meisje de dochter van de dokter was, uitte hij opgewonden zijn vreugde. Hij keerde naar zijn hut terug en liet, toen hij er weer uitkwam, een medaille zien, die de dokter hem geschonken had.

— Yavari, vraag hem of de dokter hier in de buurt is.

Yavari vertaalde de vraag, maar het opperhoofd schudde zijn hoofd.

— Nee, zei Yavari, hij heeft hem zeker al gedurende vijftien manen niet meer gezien, misschien nog langer, dat weet hij niet.

— Waar denkt hij, dat wij hem moeten gaan zoeken ?

Het opperhoofd maakte een onwetend gebaar. Buiten zijn grondgebied kende hij niets.

In de namiddag toen zij langs de landingsplaats wandelden, ontdekten zij Indianen op de stroom, die hun bogen spanden en in de lucht schoten.

— Ik vraag mij af wat zij daarmee voor doel hebben, zei Piet De Rijke, er is geen vogel te bekennen.

Yavari glimlachte eigenaardig.

— Kijk goed, als zij hun pijlen terughalen.

De pijlen waren met dunne touwtjes aan de boog bevestigd en als de pijl in het water viel, haalden de Indianen haar met het touwtje naar zich toe. Piet ontdekte tot zijn grote verbazing, dat de punt van de pijl in het lijf van een grote vis stak, die op die manier ook naar de man toegehaald werd.

— Dat is ook toevallig ! riep hij uit. Heb je dat gezien, Mariana ? Hij mist de vogel in de lucht en de vallende pijl raakt een vis in het water.

Maar Yavari schudde zijn hoofd.

— Het is geen toeval. Hij mikte wel degelijk op de vis.

Hij begon de visserstechniek van de Cocomas-Indianen uit te leggen. Zij schoten niet onmiddellijk in het water, omdat de schok de richting van de pijl in het water veranderde. Zij schoten in de lucht, zodat de pijl loodrecht in het doorzichtige water terechtkwam, vlak boven de vis.

— Een keilschot dus, mompelde Piet bewonderend. Zijn bewondering werd nog groter toen hij merkte, dat maar heel weinig vissers een schot misten.

— Willem Tell zou op de achtergrond raken, mompelde hij nog. Hij zou deze kunstgreep nooit hebben kunnen volbrengen.

Daarna werd de tocht voortgezet, onderbroken door lange oponthouden als zij een verlaten dorp tegenkwamen. Dan installeerde de expeditie zich in een lege hut en wachtte tot de stam van de jacht of de visvangst terugkwam, teneinde hen ook de steeds terugkerende vraag te stellen.

Op een dag stevende een prauw op hen af en een Indiaan maakte opgewonden gebaren, waarmee hij te kennen gaf dat hij hen wilde spreken.

Piet De Rijke gaf een teken, dat hij naderbij kon komen. Tot zijn verbazing herkende hij het opperhoofd van de Cocamas, die hen ontvangen had en die hem de medaille van dokter Leurant had laten zien.

De man ging met een ernstig gezicht bij het vuur zitten.

— Hij heeft u iets mee te delen, mompelde Yavari. Het is zeer belangrijk en hij wil er eerst nog eens over nadenken.

Zij gingen allemaal rond het vuur zitten. Het opperhoofd van de Cocamas haalde een blikken busje te voorschijn en liet dit rondgaan.

De roeiers slaakten uitroepen van tevredenheid en staken er hun vingers in, zij gooiden hun hoofd achterover en smikkelden de stukjes vlees op, die zij uit het blik opgevist hadden.

De bus kwam ook bij Piet aan. Hij bekeek de kleine stukjes geroosterd vlees. Hij nam er een paar en bracht ze naar zijn mond.

— Hoe vindt u dit voedsel ?

— Uitstekend ! Wij eten in Europa ook dobbelsteentjes gebraden spek.

Mariana keek hem ondeugend aan.

— Het is geen spek.

— Het lijkt er in ieder geval op.

— Wilt u het beest, waarvan je net gegeten hebt, eens zien ?

— Graag.

Mariana stond op, deed een paar passen tot de dichtsbijzijnde palmbomen, bekeek die aandachtig en stak plotseling haar hand uit naar de schors, die zij lostrok. Zij kwam terug en hield iets in haar hand. Een geweldige witte worm.

Piet De Rijke keek haar ontsteld aan en schraapte zijn keel.

— Heb ik... een worm gegeten ?

— Ja, een palmworm. Lekker, he?

— Eh... ja, het gaat wel.

Maar hij bediende zich geen tweede keer toen de bus nog eens langs kwam.

Toen het Cocamasopperhoofd gegeten had en zich gesterkt voelde, besloot hij het nieuws dat hij mee kwam delen, uit te spreken.

— Wij worden achtervolgd, vertolkte Yavari.

— Vraag hem of het vrienden of vijanden zijn.

Het opperhoofd van de Cocamas trok een verachtelijk gezicht en zei een paar heftige woorden.

— Vijanden, zei Yavari. Geen blanken, maar halfbloeden. Zij zijn slecht tegen de kinderen en slaan de vrouwen.

Yavari en Piet De Rijke keken elkaar een ogenblik aan. Daarna richtte Piet zich tot Mariana, die het gesprek met belangstelling volgde.

— Dokter Cucharro, veronderstel ik, zei Piet met een onverschillige stem. Of minstens zijn capataz.

— Vraag hem of zij met velen zijn.

Het gezicht van Yavari werd grauw toen hij het antwoord hoorde. Met een vreemde schorre stem zei hij :

— Het opperhoofd van de Cocamas kan niet tellen.; maar hij zegt, dat er meer zijn dan vier keer de vingers van een mens.

— Meer dan veertig ! riep Piet De Rijke uit. Dokter Cucharro heeft een echte expeditie tegen ons georganiseerd.

— Ik geloof, dat de toestand nu ernstig geworden is.

Hoewel hij de overbrenger van het nieuws was, stond het opperhoofd van de Cocamas er op, dat de anderen geloofden, dat hij niets met al deze gebeurtenissen te maken had. Hij had Piet De Rijke uit vriendschap voor dokter Leurant gewaarschuwd. Maar hij weigerde om hem te helpen, zelfs om hem tegen de capataz te verdedigen. Hij groette, bedankte, ging weer in zijn prauw zitten en verdween in de avondmist.

— Over twee dagen zullen zij hier zijn mompelde Yavari.

Piet De Rijke dacht lang na.

— Het is misschien beter om hen voorbij te laten gaan. Intussen verbergen wij ons hier.

— Als zij voor ons uit komen en ontdekken, dat wij achtergebleven zijn, zullen zij ons in de val lokken.

— Wij zullen lange tijd hier blijven. Het is veel beter, dat zij in het Amazonegebied verdwalen. Tegen veertig goedgewapende halfbloeden kunnen wij niets beginnen.

Piet verweet zichzelf in stilte, dat hij niet meer geduld bezeten had, dat hij niet op de Grote Baas en zijn vrienden gewacht had. Als hij uit zijn eigen naam of die van Mariana om hulp geseind had, zou de Grote Baas zijn mannen bij elkaar getrommeld hebben en zou hij gekomen zijn. Heel de groep van de Rode vleugel zou toegesneld zijn om het Amazonegebied te bestrijden en dokter Leurant terug te vinden.

Maar door zijn ongeduld en zijn onbedachtzaamheid bevond Piet zich nu alleen met een meisje en Yavari in het hartje van een vijandig land. Zij konden niet eens op de Chamas-Indianen rekenen. Sinds die het grondgebied van hun stam verlaten hadden, waren zij trouwens steeds onrustiger en weerspanniger geworden. Op een goede dag moesten zij hen naar hun gezinnen terug laten keren en nieuwe roeiers zoeken.

In ieder geval zouden zij zich bij het minste teken van gevaar in het woud verspreiden en verdwijnen.

VII

De Toebereidselen voor de Strijd van de Rode Vleugel

Het is eigenaardig, maar het telegram van Piet De Rijke kwam het eerste bij de Grote Baas aan. Deze begreep natuurlijk niets van de beschuldiging, die tegen dokter Cucharro ingebracht werd, omdat hij nog nooit over de man had horen spreken.

— Cuczo, Cuczo !... riep de Grote Baas uit, wat voert die onbezonnen jongen in Cuczo uit ? En wat heeft die poging tot moord te betekenen ? Wat heeft die dokter Cucharro daarmee te maken ? Laat mij eerst eens kijken, waar Cuczo eigenlijk ligt.

(Wordt vervolgd.)

Wie weet het ?

(Oplossingen van bladz. 3.)

	X		X		X		X
X		X		X		X	
	X		X		X		X
X		X		X		X	
	X		X		X		X
X		X		X		X	
	X		X		X		X
X		X		X		X	

SPEL Nr. 1.

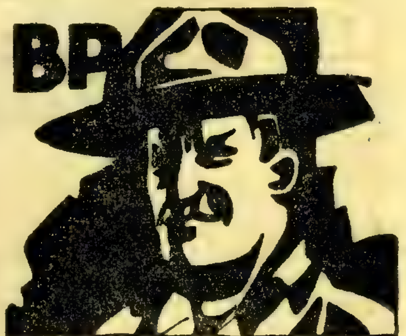
SPEL Nr. 2 :

1) Met 61 peukjes rol ik 15 sigaretten (15 × 4 peukjes) = 15 sigaretten. Er blijft nog 1 peukje over. — 2) Ik rook 15 sigaretten. Er blijven 15 peukjes + 1 (dat niet gebruikt is) = 4 sigaretten. — 3) Ik rook 4 sigaretten. Er blijven 4 peukjes over = 1 sigaret. — 4) Ik rook de laatste sigaret... Het peukje blijft over.

1) 15 sigaretten + 2) 4 sigaretten + 3) 1 sigaret = 20 sigaretten.

SPEL Nr. 3 :

Tram 5 moet achteruit ; 6 en 7 kunnen dan weg, daarna 1 en 2 en tenslotte 3 en 4 ; dan heeft ook nr. 5 ruim baan.

SPEL Nr. 4 :

Het portret van Lord Baden Powel.

HUP ROBBEDOES

SCHEIDSRECHTER AF...

Ineens moet Kloris optreden als was hij ècht scheidsrechter. Wat immers gebeurt, is niet op het programma voorzien. Jan dreigt door Flip voorbijgegaan te worden en Jan weet er niets anders op te vinden, dan Flip bij zijn trui vast te houden. Kloris' fluitje snerpt.

— Buitenspel tegen Flip ?...

— Jan begaat daar in eigen strafschopgebied een grove fout. Strafschop voor Flip !

Gebiedend wijst de vinger van Kloris naar de gevreesde witte stip.

Goed zo, Kloris ! Mogelijk zitten hier nog enkele andere probleempjes aan vast.

Robje zelf zal de strafschop nemen. Ieder stelt zich achter hem op. Robje neemt zijn aanloop. Een knoert ! Maar het schot is een tikje te hoog. De bal komt tegen de dwarslat en stuit dan weer voor de voeten van de schutter. Rob bedenkt zich geen ogenblik en knalt opnieuw op doel.

Het fluitje van Kloris roep hem echter onmiddellijk tot de orde.

— Kloris heeft gelijk, zucht Rob. Nadat ik die strafschop tegen de lat schoot, stond ik zelf buitenspel. Ik had die bal rustig aan mijn maats achter me moeten overlaten. Die mochten wel op doel knallen !

» Gelukkig, dat jij er niet aan te pas gekomen bent, Fred, zegt Rob tegen de doelverdediger. Als jij de bal ook maar met de toppen van je vingers of van één pink geraakt had, was er van buitenspel geen sprake geweest...

— Ik mag anders lijden, dat je alle strafschoppen op de lat schiet !... lacht Fred. Ik heb het niet op die V-1's !

Dank zij dit knappe ingrijpen is Kloris bij zijn maats ineens een scheidsrechter van formaat ! Hij blijkt een goeie kijk op het spel te hebben weet ook in moeilijke gevallen rustig in te grijpen.

— Je hebt de theorie wel onder de knie, Kloris ! Speel nu maar weer gewoon mee en laat zien, dat je je wetenschap in practijk kunt brengen.

Kloris heeft nog geen zes stappen als speler gezet of zijn opvolger moet tegen hem fluiten voor... buitenspel !

Hij pikte daar een balletje op in duidelijke buitenspel-positie ! FRANK.

BUITENSPEL BIJ STRAFSCHOP

BAL DOOR DOELVERDEDIGER GEHOUDEN EN TERUG IN HET VELD. DE SCHUTTER MAG OPNIEUW SCHIETEN.

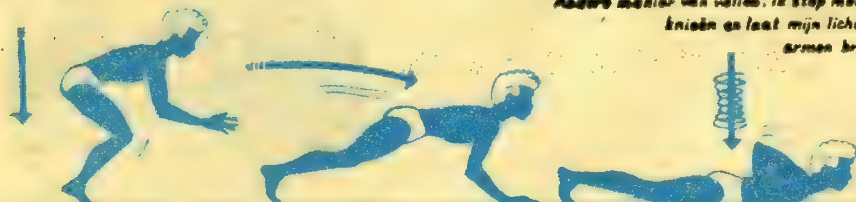
BAL KETST TERUG VAN DOELPAAL OF DWARSLAT. DE SCHUTTER MAG NIET OPNIEUW SCHIETEN (BUITENSPEL), WEL EEN MAAT VAN HEM.

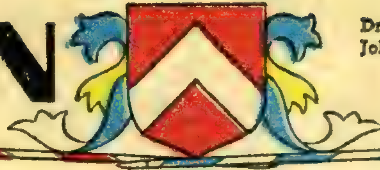
WIJ BEGINNEN DE DAG...

Andere manier van vallen: Ik stap met beide voeten tegelijk, zak door mijn knieën en laat mijn lichaam naar voren komen. Mijn gebogen armen breken de schok.

Zorg ervoor, dat de grond, waarop je valt niet te hard is !

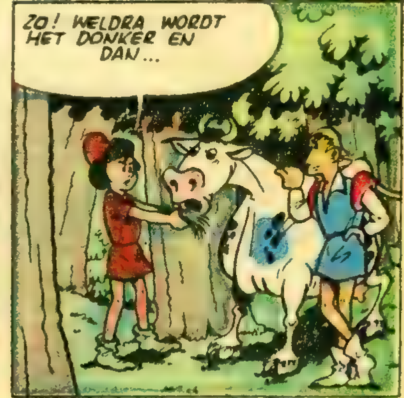
JOHAN

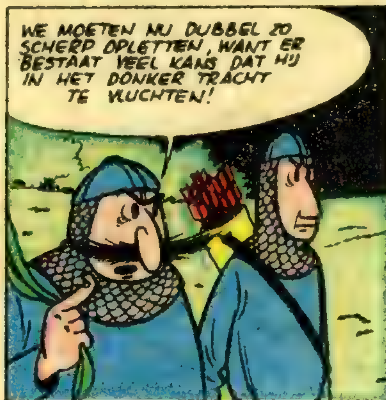
Driebergen is er in geslaagd Johan terug te vinden in het omsingelde bos.

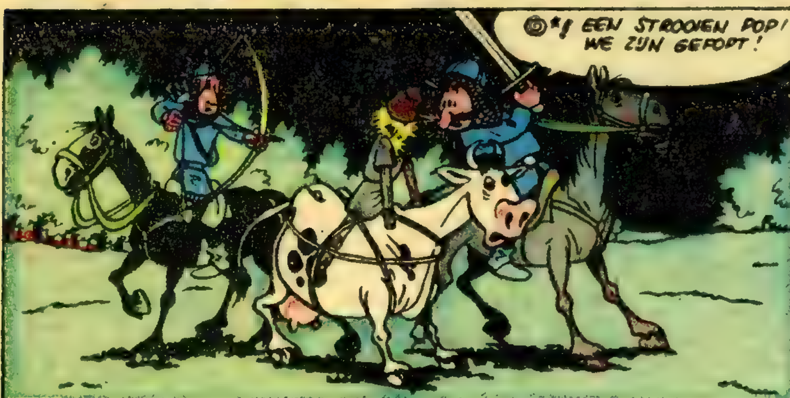

Voor HUBINON en CHARLIER, de scheppers van Buck Danny, is een vliegveld meer waard dan alle tekenkamers...

Ik heb me altijd verbeeld dat je een tekenaar of een scenarioschrijver steevast kon aantreffen achter een rustige tekentafel of aan een schrijfmachine die met al haar toetsen erop los ratelt. Welnu, dat is helemaal niet zo...

Wil u met enige kans van slagen Hubinon en Charlier opsporen ? Wendt u dan tot het dichtstbijzijnde vliegveld. Om deze magere inlichting te krijgen heb ik gevaar gelopen een flinke schedelbreuk op te doen !...

De hoofdredacteur had tegen me gezegd : « Ik wil een stuk over Hubinon en Charlier ! !... 't Schijnt dat ze aan een nieuwe episode van Buck Danny's avonturen werken... Voor onze lezers heb ik allerlei opzienbarende onthullingen daarover nodig !... » En toen luisterde ik enkel nog naar de inspraak van mijn journalistengeweten en stoof naar de studio waar de beide... naar het heet hun verhalen in elkaar zetten.

Maar daar was geen sterveling...

In mijn wanhoop, omdat ik onverrichterzake moest afdruipen, wilde ik toch een blik in hun heiligdom wagen. Ik deed de deur open. Wel, wat wild, moet ik bekennen. Er schoot iets van de muur los, vlak boven mijn hoofd en... Ik kon nog net achteruitspringen, om een enorme vliegtuigschroef te ontwijken die met groot geraas zowat op mijn kersepit neertuimelde.

Vol ergernis blies ik de aftocht en wendde me tot de concierge, die voorzienigheid van het krantenschrijversgilde. En zo ben ik dan op zijn aanwijzingen van het ene vliegveld naar het andere op de luchthaven Luik-Bierset aangeland.

TUSSEN TWEE LOOPINGS DOOR WORDEN BUCK DANNY'S AVONTUREN GEBOREN

Dat licht tenslotte voor de hand, zei ik bij mezelf. Als je een luchtvaartverhaal schrijft moet je eerst je licht opsteken. Daarom ben ik maar begonnen alle loodsen af te speuren, telkens hopend achter een vliegtuig mijn beide mannetjes aan te treffen, met een notitieboekje, of een schetsboekje in de hand, volop aan de slag. Morgen brengen !...

Nu ben ik het vak volkomen beu en geef de brui van mijn speurderswerk. In de lucht is juist een kunstvliegtuig de indrukwekkendste buitelingen aan het uitvoeren : loopings, tolvluchten, duiken, kantelen... Hé !... Daarginds staat een monteur, met zijn neus in de lucht. Ik spring op hem af. Zou hij soms meer weten ?...

— Hubinon ?... Charlier ?... Die zitten daarboven !... antwoordt hij met zijn vinger naar het toestel wijzend, dat als een dolle te keer gaat. Net op dat ogenblik houdt het geraas van de motor bots op. De lucht is vol van een dodelijke stilte. Vreselijk !...

De schroef boven draait niet meer !... Je kan haar duidelijk zien. Doodstil... Ditmaal is de kans op het slagen van mijn reportage voorgoed verkeken.

Hoogstens kan ik nog een mooi artikel aan hun nagedachtenis wijden. Maar de werktuigkundige schijnt niet in het minst geschrokken te zijn.

— Die motorpech is opzettelijk, zo stelt hij me gerust... Ze gaan in glijvlucht dalen, precies op de plaats die ze zelf gekozen hebben.

En het wonderlijkste is nog dat hij gelijk krijgt. Een tolvlucht, enkele zwenkingen op de vleugeltippen en daar staat het toestel al op de grond. Ik snel toe en kom nog net op tijd om twee onherkenbare wezens te zien. Ze hebben helmen en brillen op, een buis aan met bont gevoerd. En ze schieten als duiveltjes uit een doosje uit de tweezits stuurhut te voorschijn.

— Zeg eens, Vic, brult de eerste, wat heb je die derde tolvlucht slordig afgemaakt !...

— Wat zeg je daar ? antwoordt de ander doodkalm ; had jij dan niet het stuur in handen ? Ik zat met mijn armen over elkaar !...

Zonder omslag maak ik een einde aan dit pijnlijke geharrewar. Ik stel me voor en ga meteen tot de aanval over.

— De heren waren juist aan het werk, zie ik ! ?...

— Precies !... antwoordt Charlier me... Om een vliegersverhaal te schrijven dat steek houdt, moet je van het onderwerp verstand hebben. En wat kun je beter doen dan zelf piloot worden, om naar waarheid te kunnen weergeven wat je onder het vliegen precies voelt, of hoe een manœuvre WERKELIJK wordt uitgevoerd.

— En bent u allebei piloot ?... Sportvliegers soms ?...

— Beroeps... Het scheelde zelfs maar een haar of Charlier was lijnpiloot geworden en hij heeft verscheidene maanden bij de SABENA gewerkt. Tijdens zijn opleiding daar heeft hij een grondige kennis opgedaan van het vliegen met moderne veelmotorige toestellen en van de allernieuwste snufjes in de vliegtechniek : radar, range, radiokompas, enz...

— En zijn Buck Danny's avonturen toen ontstaan ?...

— O, al veel vroeger !... Toen we nog maar tot het grondpersoneel hoorden... Dat was bij de bevrijding. Nadat ik de meest uiteenlopende baantjes had uitgeoefend, kwam ik net van de Royal Navy, waar ik zo goed en zo kwaad als ik kon Zijne Zeer Genadige Britse Majesteit gediend had. Michel was bijna in de rechten afgestudeerd...

TEKENEN LEER JE NIET OP SCHOOL

— Hoe is het verhaal « De Jappen vallen aan » ontstaan, waarin Buck Danny 't eerst optrad ?... En hoe kwam u erbij samen te gaan werken ?...

— Dat was een geniale inval van een goeie vriend van ons, die later onze manager is geworden. Hij heeft trouwens oorspronkelijk tot model voor Buck Danny gediend. Dat was toen Buck Danny nog twee haarlokjes op zijn voorhoofd had hangen, weet u nog wel ?... In die tijd tekenden Vic en ik alle twee. Ik heel beroerd en hij... wat beter. Elk had op zijn eigen houtje de onuitputtelijke goudmijn van spannende verhalen ontdekt welke de Geschiedenis van de Oorlog in de Stille Oceaan in zich verborgen houdt.

» Georges Troisfontaines gaf ons de raad de handen ineen te slaan en het werk onder ons te verdelen.

— Hoe dat zo ?...

Vic Hubinon verzamelt zijn herinneringen.

— Ik tekende de personages. Michel schreef de scenario's en teksten en tekende vliegtuigen en schepen. Dat bracht vaak zonderlinge toestanden teweeg.

Victor HUBINON

» Zo tekende ik bijvoorbeeld op een plaat eerst twee personen en dan bouwde hij er een cockpit van een vliegtuig omheen.

— Naar het resultaat te oordelen is het een uitstekende methode. Weet u wel dat veel mensen stellig menen dat uw tekeningen Amerikaans zijn ?...

Charlier begint hartelijk te lachen.

— Ik weet nog iets veel grappigers! Sommige lezers hebben naar Robbedoes geschreven om te vragen of « Buck Danny » niet liever door Belgen getekend kon worden dan door Amerikanen!... En al heeft het resultaat onze stoutste verwachtingen overtroffen, toch is het heus niet van een leien dakje gegaan. In het begin waren onze tekeningen slecht, onbeholpen. En daarom is juist de onderlinge verdeling van het werk uiterst vruchtdragend gebleken. In twee jaar tijd werd Victor een van de beste Europese tekenaars in dit genre en ik een heel behoorlijk deskundige in scheeps- en luchtvaartkwesties.

— En gaat u nog altijd volgens het zelfde beginsel te werk ?...

— Niet helemaal meer. Op het ogenblik werken we, buiten Buck Danny, aan verschillende vervolgverhalen tegelijk. Michel zorgt nog altijd voor scenario's, teksten en voor het knippen, maar ik voer alle tekeningen uit, ook die van de vliegtuigen.

— Heel wat jeugdige lezers zouden later graag het tekenaarsvak kiezen... Zou u ze daarin aanmoedigen ?...

Vic Hubinon denkt eerst lang na voor hij antwoordt.

— 't Is 'n prachtig beroep, buitenmate boeiend. Maar talent alleen is lang niet voldoende. Welslagen is vooral de vrucht van hard werken. Al te veel jongeren noemen zich al tekenaar nadat ze enkele tekenlessen gevolgd hebben. Maar ons vak leer je niet op school!...

— Weet u wel dat ik Victor jarenlang elke dag twee uur voor een model of voor foto's of een spiegel heb zien zitten, en de ene schets na de andere maken ?

Soms gebeurde het wel dat hij vaak vijf of zes keer overmaakte als een tekening nie naar zijn zin was.

Dat is de enige manier om te slagen!

BIETEN EN DUIVENLIEFHEBBERS ZIJN HUBINONS GEZWOREN VIJANDEN

En hoe is u tot de vliegerij gekomen ?

— Charlier vertelde er zo vaak over dat hij tenslotte lust kreeg er zelf ook aan mee te doen. Dat ligt voor de hand!

— O, zo verbetert zijn maat, eerst moest er « een storm van mooi weer » waaien, zoals de vliegers het zo leuk noemen. Maar nauwelijks zat ik voor het eerst in de lucht of ik was er voorgoed aan verslaafd!... Nu, en toen heeft Victor mijn voorbeeld gevolgd!...

— Later pas... legt Hubinon me uit... Michel kwam me dikwijls met zijn vliegtuig uittarten. Op een dag nam hij me mee, gaaf mij het stuur over... en ik was er ook mee besmet!... We werden al even onafscheidelijk in de lucht als in ons werk...

— Eh... tussen twee haakjes... ik heb straks bij u thuis een schroef van de muur laten vallen... de bladen zijn... eh... een beetje gebarsten, vrees ik...

— Dat weet ik al, zegt Hubinon zachtzinnig. Ik heb het zelf gedaan... Tegen een biet aangekomen!...

Jean-Michel CHARLIER

— ?...?... Is u onder het vliegen tegen een biet aangebotst!!?...

— Nee, op de grond, bij een noodlanding. Brokken maken is bijna een traditie geworden!...

— En is u dat ook wel eens overkomen ? vraag ik aan Charlier.

— Wel zeker!... Op een dag was ik vergeten dat het niet raadzaam is de remmen van een vliegtuig vast te zetten dat met een vaart van 100 km. per uur landt. Ik kwam ondersteboven op de grond terecht nadat ik een volle slag omgeslagen was.

— Per slot van rekening is de grond dus de grootste handicap voor piloten ?

— Nee, antwoordt Hubinon doodernstig, dat zijn de duivenliefhebbers!...

— !!?...

— Wat kunnen die je 'n waanzinnige last bezorgen als je hun duiven aan het schrikken maakt door een scheervlucht!...

— Och, heel wat lieden zijn niet van de vooruitgang in de luchtvaart gediend, vult Charlier doodleuk aan... Zo hebben we verleden zomer pakken kranten door België heen gedropt, ter gelegenheid van de Ronde van Frankrijk... Op zekere dag gooide mijn voorman op deze lijn zijn lading naast het doel neer en deze kwam terecht... op een kippenhok dat met bewoners en al vermorzeld werd... De volgende dag scheepte hij me met zijn werk op. En natuurlijk had hij me niet gewaarschuwd dat de eigenaar van de kippenren en de beste schutters uit het dorp het vliegtuig stonden op te wachten om het met geweerschoten neer te halen!...

BUCK DANNY WEER OP HET OORLOGSPAD...

De hoofdredacteur heeft me gewaarschuwd. Als twee piloten eenmaal hun herinneringen aan het ophalen zijn, dan moet je ze eenvoudig knockout slaan om ze tot zwijgen te brengen. Maar ik tracht liever het gesprek op een ander terrein te brengen.

— Vertelt u me eens, welke plannen heeft u voor de nabije toekomst ?...

— O, hopen!... Zeer binnenkort vertrekken we alle twee naar de Verenigde Staten voor een studiereis. Verder bereiden we verschillende nieuwe verhalen voor, onder andere een levensgeschiedenis van Jean Mermoz, een van de bijzonderste veelzijdigste pioniers van de luchtvaart. En niet te vergeten het vervolg op de avonturen van Buck Danny natuurlijk!...

— Ha, ha!... En waar wil u hem nu weer heen sturen ?...

— Hum, dat is nog een geheim, maar bij hoge uitzondering... Mag u weten dat ons nieuwe verhaal in Korea speelt... En om ons oude recept trouw te blijven zullen Buck Danny, Sonny en Tumbler voor de zoveelste keer een stelletje werkelijk bestaande helden uitbeelden. Onze vrienden zullen zelf de echt gebeurde wederwaardigheden van deze figuren beleven...

— Ik heb wel eens gehoord dat u niets verzint.

— Bijna niets inderdaad!... Alle verwikkelingen die wij vertellen hebben zich werkelijk afgespeeld. De achtergrond, de kleding en de wapens hebben heus bestaan... Daardoor stroken onze verhalen niet alleen met de zuivere waarheid, maar tegelijkertijd proberen we onze lezers op een boeiende manier nog allerlei dingen te leren...

— En wanneer begint uw nieuwe geschiedenis ?...

— Over twee weken. Maar om een lesje in geduld te geven aan al degenen die erom schreeuwen, heeft Victor een kleine cursus getekend ten behoeve van hen die voor het pilotenvak voelen!... Daardoor kunnen ze zich wat inwijden in de werkelijkheid van het leven van een leerling-vlieger...

Op dit ogenblik komt er juist een werktuigkundige op ons af.

— Neemt u me niet kwalijk... maar er is een militaire vlieger die Charlier en Hubinon wil spreken...

— O, dat is een piloot van een straalvlieger... Hij komt ons een hoop inlichtingen en persoonlijke indrukken bezorgen, die we in de komende avonturen van Buck Danny te pas kunnen brengen!... Jammer dat we nu moeten scheiden!...

En zo laten Hubinon en Charlier me daar zo maar staan om even de stuurknuppel met het potlood te verwisselen. Ze gaan een nieuw hoofdstuk voorbereiden van « Buck Danny in Korea », Buck Danny's volgende opzienbarende avonturenreeks.

SNUFFEL.

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Pasen, grootste feest van 't jaar ! Kwabber terug en... de sigaar...

Met Pasen is heel de wereld van binnen en van buiten nieuw. Nieuw leven, nieuwe blijdschap is er ook in onze knollentuin. Aan al onze rakkers en rakkeresjes, hun ouders en opvoeders, vriendjes her en der van harte een zalig, gelukkig en vrolijk Paasfeest, zoals onze tekenknollenaren jullie dat zo hartelijk en eerlijk toewensen. Zoals de jubel der paasklokken springt van toren tot toren en het nieuwe vuur allerwegen uit dode stenen ketst, zo moge de vreugde en blijdschap overslaan van de een op de ander tot we allemaal gelukkig en vrolijk zijn.

Tevens is er bij ons blijdschap om het onverwachte opduiken van Piet Kwabbernoot in deze paasknollentuin. Waar hij nu geweest is ? In de rampgebieden, waar hij burgers en soldaten hielp de dijken te dichten. Ja, zonder dat Kwabber ooit in een bloemlezing verschijnen zal, hebben we toch **« een dichter van eigen bodem »** méér, zoals Sjarel vriendelijk opmerkte. Piet is daar zo verguld mee als een gouden paaskaart. En om te laten zien, dat hij weer helemaal in zijn knollentuin is, bedacht hij voor Pasen een heel feestprogram. Maar daarover laten we **XAVERIUS** uit **Utrecht** aan het woord.

PASEN IN DE KNOLLENTUIN

Dit jaar heeft P.K. de leiding om ons feestelijk samenzijn in de knollentuin op Pasen tot iets onvergetelijks te maken... Snuffel en Sjarel de Zetter gaven geheimzinnig de dikste en meest verse kippeneieren de fraaiste kleuren. Op paasmorgen worden die — de eieren natuurlijk — overal in en tussen de knolletjes, struiken en bomen gelegd. Hoe en door wie ?... Meegebracht door de klokken, door de paasvogel ? Of komt er zelfs de paashaas aan te pas ? Vinden we die eieren, dan tikken we ze tegen elkaar om te zien welk ei het sterkste kopje of « voetje » heeft. En dan maar eieren eten ! Liefst drie, omwille van het rijmpje : « Eén ei is geen ei, twee ei is een half ei, maar drie ei is een paasei ! »

's Avonds zijn we weer in onze knollentuin. P.K. heeft ons al gezegd takkebossen, houtblokken, oude manden en al wat verder brandbaar is, mee te brengen. Achter in de tuin staat een hoge staak — een doorgeschoten, veel te lange dichterknol — met erop een wiel en daarop een... palmpaas. Als de brandstapel is aangestoken, dansen we hand om hand er omheen. Drie keer rechtsom, drie keer linksom en almaar zingen. Moe, maar gelukkig gaan we met een verkoold stukje hout hulstoe om nog eens lekker van het paasgebak te smullen.

XAVERIUS uit Utrecht.

SHAKESPEARE uit **Molenbeek** zag bij het Noorderstation een blinde bedelaar zitten. Goede trekjes van waarneming, Roger, maar... je zinsbouw is wat gewrongen. Niet teveel in één zin willen proppen !

DE BLINDE BEDELAAR

In zijn haveloos plunje en rammelend met zijn bus, waarin af en toe door een medelijdende voorbijganger een geldstuk wordt geworpen, zit de blinde bedelaar aan het Noord.

Stil en roerloos zit hij daar tussen al dat rumoer, het hoofd omhoog en zijn ogen gericht op één onbepaald punt : het oneindige... Diezelfde ogen lijken u echter ook smekend aan te kijken en verplichten er u bijna toe instinctmatig in uw zak te grijpen. Zijn ongekamd haar en zijn stoppelige baard getuigen van een slechte verzorging.

Arme man ! Alleen en zonder inkomen is hij wel verplicht te gaan bedelen...

Weer heeft een meevoelende voorbijganger een geldstuk in het busje laten vallen. Met een stem, waarin duidelijk het schaamtegevoel te horen valt, bedankt de sukkelaar de onbekende gever.

Het wordt later en kouder... Tenslotte wordt de blinde door zijn hond, die hem op al zijn tochten vergezelt, naar zijn zolderkamer geleid, ergens in een achterbuurt van de stad.

SHAKESPEARE uit Molenbeek.

Een eervolle vermelding voor **NERO** uit **Gent**, die zeker naar de film « Robijn der Bossen » geweest is. Of was het misschien « Ivanhoe » ?... Alleen is de geschiedenis wel een beetje ingewikkelder dan jij haar voorstelt, nog meer vereenvoudigd dan in boek of film ! Volgende keer kom jij weer aan de beurt. **BLAUWE SPERWER** uit **Antwerpen** is het met Zwarte Panter eens, dat kritiek geen haarkloverij mag worden, maar opbouwende kritiek vindt Giovanni prachtig. **ZWARTE PANTER** uit **Koog** schrijft Snuffel weer een hele brief. Je tekeningen kunnen wel verkleind worden, Joop, maar bij het oversturen hebben ze al zoveel geleden, dat er geen afdrukken meer aan is. P.K. is met je lappen van kunstgewrochten dijken gaan oplappen, dus... reken niet te sterk op terugkomst van de verloren schapen. Wat die opgeplakte platen betreft, bij navraag is gebleken, dat ze niet los geleverd kunnen worden. Spijtig, maar waar ! Seriewerk is dààrom uit den boze, omdat het teveel plaats vergt, terwijl toch ook anderen hun plaatsje moeten hebben. Schort je oordeel over een stripverhaal op, tot het helemaal verschenen is. Het typische van dit geval is weer, dat anderen er werkelijk enthousiast over zijn ! Nogmaals, het is bijna onmogelijk het iedereen naar de zin te maken... In ieder geval heeft Snuffel je opmerkingen aan de hoofdredactie doorgegeven.

P.K. is bezig gezien door **CAGLIOSTRO 31.809** uit **Gent** (2 kn.), **JOHAN 33.286** uit **Antwerpen** (2 kn.) en **KOBE SOEPLEPEL** uit **Oost-Vlaanderen**. Een eervolle vermelding voor al deze rakkers. We planten van de eerstgenoemden ieder één knolletje.

P. K. ALS DIEVENVANGER

Knip !... Het licht ging uit en iedereen in het robbedoeshuis moest slapen. Kwabber kon echter niet in slaap komen. Hoe hij ook woelde, draaide, keerde, niets hielp.

Ineens hoorde hij voetstappen in de gang. Met luid gekletter viel een vaas. De voetstappen verdwenen in de eetkamer.

P.K. sprong uit bed, mompelde iets van « dieven », haakte zijn « donderbus » van de wand en sloop op zijn tenen de kamer uit.

Krrrit !... kraakte de vloer. P.K. wachtte even, hijgde en klemde het wapen nog vaster in zijn handen. Zacht sloop hij de trap af.

Bij de eetkamer zwaaide hij de deur open en brulde in beste Engels : « Hands up ! » Het licht flapte aan en daar stond Sjarel in zijn nachthemd ! Die was naar zijn alombekende en onafscheidelijke pijp aan 't zoeken ! Sjarel wilde even « een trekske doen », zoals hij dit zelf zegt...

JOHAN 33.286 uit Antwerpen.

P. K. WIL NOG EEN SCHOP

Met Pasen was het heel de week in de knollentuin erg druk geweest. P.K., die reeds bij het dijken dichten zijn laatste krachten had aangesproken, kon niet meer. Snuffeltje zag, hoe de arme Kwabber een inzinking nabij was. Hij verbood Pieter daarom nog één schop aan te raken. 't Was welletjes geweest. De Kwabber mocht niet overdrijven...

Zuchtend staakte Piet het werk en slenterde weg. Enkele ogenblikken later was

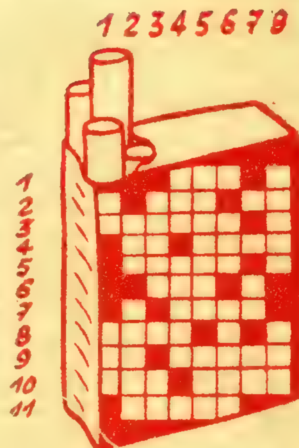
DENK NA EN... VUL IN :

HORIZONTAAL

1. Zware bijl. — 2. Bekend margarinemerk. - Voorzetsel. — 3. Superlatief van lang. — 4. Persoonlijk voornaamwoord. - Ambtelijk kleed. — 5. Natuurverschijnsel. — 6. Ontkenning. — 7. Vettig, traagkruipend diertje. — 8. Vaartuig. — 9. Heel. - Die bomen ent. — 10. Niet slim. - Tussenwerpsel : 't mocht wat, wat een grap. — 11. Bosgod.

VERTIKAAL

1. Gans. - Kuip waarin men zich baadt. — 2. Schijn. - Eenstemmige zangen. — 3. Bijwoord. - Moeder. — 4. Afkorting van Algemene Nederlandse Geschiedenis. - Gebaar. — 5. Groot gebouw. - Bewoonde de ark. — 6. Vat. - Soort bloem. — 7. Persoonlijk voornaamwoord. - Lengtemaat. — 8. Kleine jongen. - Vlaktemaat.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1. JA. — 2. HER. — 3. SAS. — 4. UK - KO. — 5. TAK. — 6. RIB. — 7. ABEL. — 8. BIZON. — 9. TEEK. — 10. SLET. — 11. EE. — 12. OZON. — 13. KODDE.

Vertikaal. — 1. UT - ABT - KOK. — 2. KARBIES - ZO. — 3. FLESJES. - KIEZEL - ODE. — 4. ARAK - BLOKEEND. — 5. SOK - TE.

De drummer van de band ! - Tekenknol van STIJGENDE HAVIK 30.618 uit Amsterdam.

Piet weer terug. Hij smeekte en bad Snuffeltje om weer een schop te krijgen. Snuffel had zin om zijn been op te tillen en Piet op die manier tevreden te stellen !

— Maar waarom moet jij weer een schop hebben, wilde hij weten.

— Och, zei Piet, ik ben gewend om daarop uit te rusten als ik werk. Je moet toch ergens op kunnen leunen ! Vind jij dat zo gek, Snuffel ?...

CAGLIOSTRO 31.809 uit Gent.

TEPPEN TEEBLEPEL uit **Oost-Vlaanderen** prijkt zowaar als eerste met een paasgedicht. Inderdaad rammelt het hier en daar wat, wat nog meer het geval is met het werk van je geachte secretaris. Let voor jullie wekelijkse gewochten ook eens op de eervolle vermeldingen ! Succes met de club. Vraagjes zijn doorgegeven, maar ook hier is veel gedrang !

PASEN

De vasten is eindelijk voorbij.
De vogeltjes singen e zo blij,
Want... 't is Pasen !
De heerlijke tijd,
Die meebrengt zon en vrolijkheid.

Het weer is reeds veel zachter,
Sneeuw hoeven we niet meer te verwachten.
De Heer is waarlijk verrezen !
In de kerken klinkt blij
Helder klokkengeschal :
Vrede, vreugde overal !

Kinderen wachten ongeduldig.
Straks gaan de klokken komen
Met chocolade- en suikereieren !
Horen ze nog niet bimbambeieren ?...
Moeder moet zo dikwijls vragen :
Stil !... Of wil je de klokken verjagen ?...

TEPPEN TEEBLEPEL uit **Oost-Vlaanderen.**

Tenslotte planten we een tamelijk lang, plezierig lopend versknolletje van **PETER PAN 32.654** uit **Brussel**, dat tevens eerder een ondeugend dan een paasvers is ! Kersvers is het in ieder geval. Marc rijmt vlot en weet een situatie pakkend weer te geven. Of het echter de manier is om paaseieren aan de man te brengen, moeten we betwijfelen. Graag voor dit geestig gevalletje een plaatsje. Natuurlijk moest dit weer in Brussel gebeuren !

HET KIEKENBOERKE

Een boerke ging eens naar de markt
met kiekens en een haan,
en bleef met zijn gevulde mand
recht voor de kerkdeur staan.

Hij stond daar al een hele poos
te wachten op een klant,
maar hij bleef steeds maar klantenloos,
de kiekens in zijn mand !

De koster kwam toen zien en zei :
« Vooruit, man, hier vandaan,
'k laat ze niet lachen hier met mij !
Gij, boerke met de haan ! »

« 't Is goed, maar 'k vraag u nog één ding,
of is dat ook niet goed ?...
Da'k eerst de kerk eens mag bezien ? »...
« Dat kan, maar zet dan af die hoed ! »

Het boerke nam zijn korf bij 't oor
en stapte 't kerkske in,
daar botste hij recht op de pastoor,
met kaarsvet op zijn kin.

« Vooruit, eruit, geniepigaard !
Weg uit het huis van God !
Ga liever lachen met de waard
ginder in "De Volle Pot" ! »

« Ook goed », zei 't ventje, en hij ging,
maar opende zijn mand,
en hield de kiekens bij hun zwing
met hopen in zijn hand.

« Ofwel mijn kiekens, ofwel ik ;
Ik laat u nog de keus :

Een Arabier, zoals DE ZWARTE RUITER 31.084 uit Beringen-Mijnen hem zag.

Vlotte schets naar het leven, door LOEKIE uit Oostende.

Hier blijven doe'k door dun en dik,
gij, paster van de Geus ! »...

« Vooruit, ga weg ! » zei de pastoor,
en hij werd stilaan kwaad.
Hij nam het boerke bij zijn oor
en zette hem op straat.

Maar 't ventje liet zijn kiekens gaan
en draafde toen vlug weg.
De koster stak het groot licht aan :
« Verdekke, 'k heb weer pech ».

Hij kreeg de kiekens in de mot !
Een week had hij vandoen !
Een week lang was de deur op slot :
« Gesloten wegens jachtseizoen,
en kiekens uit hun kot ! »

PETER PAN 32.654 uit **Brussel.**

Tekende op lijntjespapier Jaçques W. uit **Hasselt-Runst.** Kijk eens naar het reglement boven de knollentuin, Sjaak ! Een zeer eervolle vermelding verdient de 13-jarige **NORBERT B.** uit **St. Niklaas-Waas.** Jammer, dat er voor zijn tekenknolletje geen plaats meer is in dit tuintje. Hetzelfde geldt voor de tekenknol van **DE ZWARTE PANTER** uit **Koog**, die Robje en Kwab een onderzees avontuur laat beleven. Verder eervolle vermeldingen voor de Sitting Bull van **DE ZWARTE PANTER** uit **Puurs** en de Tarzan van René V. uit **Meldert.** Zowel Eduard als René hebben prachtig hun best gedaan.

Daar komt Sjarel met een extra-fijne melange in zijn pijp. Jammer, dat het maar éèns per jaar Pasen is ! Dat is tabak, die de grootmoeder van P.K. al graag rook en... rookte ! Sjarel zet ons minzaam uit zijn domein. Alles dient in orde gebracht voor Pasen. Tot volgende week, rakkers en rakkeresjes ! Nogmaals zalig en vrolijk Pasen en... een prettige paasvacantie. Allelujagroeten van Sjarel, bimbambeierende van Piet, maar zo geweldig als het grootste paasei van jullie feestvierende opperplanter

SNUFFEL.

ABONNEMENTSPRIJS

LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland	Fl.	15.60	7.80	3.90	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co.,
West-Indië	Fl.	16.80	8.40	4.20	Hercules Segherslaan 19, Eindhoven. - Giro : 211.714.
België en Luxemburg	B. Fr.	260	130	65	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co.,
Belgisch Kongo	B. Fr.	272	136	68	Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - P. C. R. : 3621.59.
Andere landen	B. Fr.	280	140	70	

RIK RAKKERS

FRANK GODWIN

Frits en de twee jongens bezorgen Mevr. Jones het geld om haar schuld aan Marlow te betalen. Frits meldt Rik dat er slecht nieuws voor hem is.

IS HET HEUS WAAR, MENEER FRITS, DAT ER OLIE IN ONZE GROND ZIT?

JA, MEVROUW... DAT STAAT VAST... DUS HOEFT U GEEN ZORGEN OVER DE TOEKOMST TE MAKEN...

MAG IK JE EVEN SPREKEN FRITS?

WAT VOOR NIEUWS IS ER GEKOMEN VOOR MIJ?

HET BETREFT JE OOM RUFUS, HIJ IS NET UIT DE NOR EN DOOLT IN DE BUURT ROND OM JE OP TE WACHTEN!

OOM RUFUS! VERDUIVELD, FRITS, WAT EEN BEROERD NIEUWS!

TOB DAAR MAAR NIET OVER... Mr. MULDERS ZAL JE WEL BESCHERMEN... O, WEET JE, PIETS VADER ZAL TERUG ZIJN UIT EUROPA ALS WE THUIS KOMEN!

ZEG, FLIP, JIJ EN IK MOESTEN ER MAAR VANDOOR GAAN SAMEN, OUWE JONGEN. IK WAS DOLGRAAG BIJ Mr. MULDERS GEBLEVEN, MAAR...

OOM RUFUS DREIGDE ME MEE TE NEMEN ALS IK HEM NIET HIELP MET STELEN... DAN MAAR LIEVER WEG HIER...

Copyright opera mundi RIGHTS RESERVED

EEN POOSJE LATER

'T KOMT ME VOOR, HEREN, DAT MIJN ROL HIER UITGESPEELD IS... TOT MIJN INNIG LEEDWEZEN MOET IK U NU VERLATEN... OM MIJN VRIEND DE KWAKZALVER WEER OP TE ZOEKEN.

HET GA U GOED... EN NOG GEDANKT! RIK LOOPT MET U MEE OM HET PAARD TE HALEN.

NOG LATER

IS U FRITS SOMS? EEN ZEKERE RIK VROEG ME DIT PAARD TERUG TE BEZORGEN EN HIER IS EEN BRIEF VOOR U!

EEN BRIEF? GEEF 'M VLUG HIER!

12-7 WORDT VERVOLGD

Xaverius

VERTELT DOOR DE MINSTREEL

DE "GEZELLEN" ZIJN OP WEG NAAR VENETIË WAAR ZE IGNATIUS MOETEN TREFFEN VOOR ZE SAMEN NAAR HET HEILIGE LAND TREKKEN. DAAR FRANKRIJK EN SPANJE SAMEN OORLOG VOEREN, IS VOORZICHTIGHEID GEBODEN, VOORAL VOOR EEN SPANJAARD DIE DOOR EEN FRANS SOLDAAT WORDT ONDERVRAAGD.

IK VRAAG JE IN WELK LAND JE GEBOREN BENT.

EN IK HERHAAL DAT IK EEN PARIJSE STUDENT BEN.

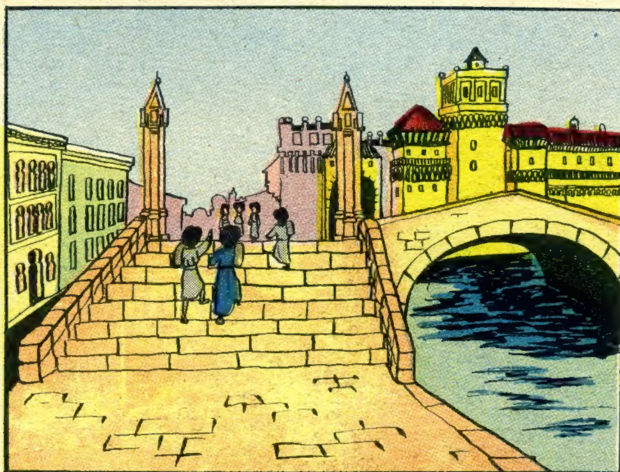
PARIJSE STUDENT, PARIJSE STUDENT, PARIJSE STUDENT...

GOED! GOED!

NU, BOBADILLA?

GEEN ZORG, LIEVER GEK DAN ACHTER DE TRALIES!

NA HEEL WAT AVONTUREN KOMEN ONZE REIZIGERS IN VENETIË AAN!

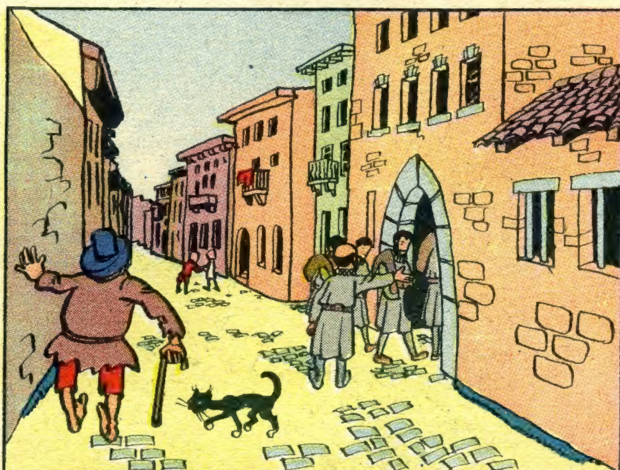
IGNATIUS!

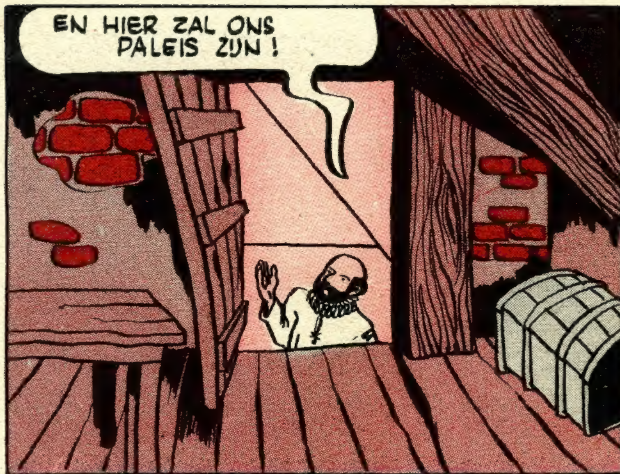
IK HEB GETRACHT EEN BOOT NAAR HET HEILIGE LAND TE VINDEN. MAAR IN GEEN MAANDEN IS ER EEN TE KRIJGEN.

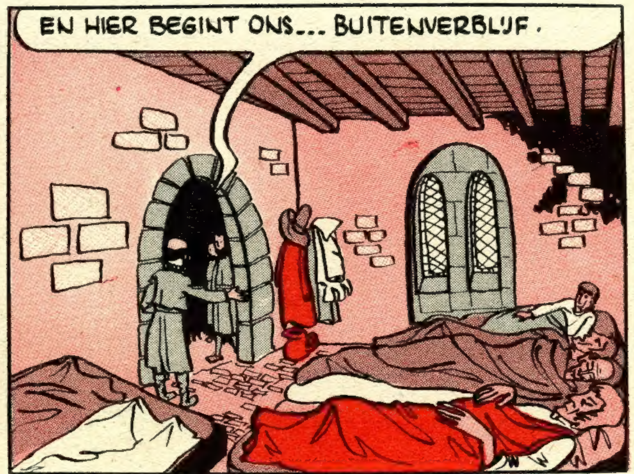
DAN WACHTEN WE MAAR AF!

NA ONZE GELOFTE DIE WE HEBBEN AFGELEGD BLIJVEN WE TOCH ZEKER NIET HIER RONDLUIEREN?

ZEKER WEL, IK HEB ZELFS EEN HOTEL BESPROKEN. KOM MAAR MEE.

EN HIER ZAL ONS PALEIS ZIJN!

EN HIER BEGINT ONS... BUITENVERBLIJF.

DANK, O, HEER, DAT U MIJN GELOFTE IN ERNST OPNEEMT EN MIJ WERK GEEFT IN UW DIENST!

NU, BEN JE HIER GEKOMEN OM NAAR DE MAAN TE KOEKELOEREN OF OM VOOR MIJ TE ZORGEN?

KRAB MIJN RUG EENS!

GOEDE GOD, WAT EEN WOND!

GEEN MENS KAN ME DAARTOE DWINGEN! VOORAL OMDAT HET BESMETTELIJK IS!

HOE ZIT HET? WACHT JE SOMS TOT HET GENEZEN IS?
NEE! DAT... KAN IK NOOIT...

"ZONDER SPUTTEREN"

DAT KAN IK NOOIT... TENZIJ...

Hoekje voor SNUFFELAARS

de PELIKAAN

DEZE ZWEMVOGEL MET HET LICHAAM VAN EEN ZWAAN BALKT ALS EEN EZEL, EN BEREIKT DIKWIJLS 3 METER VLEUGELWIJDTE...

ZIJN EIGENAARDIGE BEK IS 50 CM. LANG EN HET BOVENSTE LID EINDIGT HAAKS...

HET ONDERSTE GEDEELTE VAN ZIJN BEK VORMT EEN VLIEZIGE ZAK, EEN VERGAARBAK VOOR DE VISSEN. DIE ZAK KAN TOT TWAALF EMMERS WATER BEVATTEN...

ZE VOLGEN EEN KUNSTIGE METHODE ALS ZE IN EEN GROEP VISSEN. ZE BLIJVEN EEN VLEUGELWIJDTE VAN ELKAAR AF EN BEWEGEN ZICH IN EEN HALVE CIRKELBOOG VOORT NAAR DE KUST, WAAR DE VISSEN INGESLOTEN WORDEN... EN VERSLONDEN...

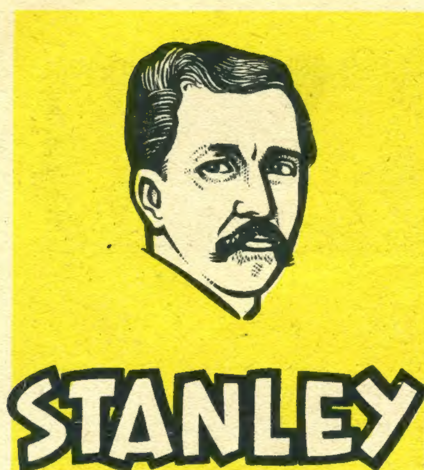
NIETTEGENSTAANDE DE ZWEMVLIEZEN AAN HUN POTEN SLAPEN DE PELIKANEN IN BOMEN AAN DE OEVERS VAN DE MEREN IN AFRIKA, AZIË EN AMERIKA... MAAR 'T NEST IS ALTIJD OP DE GROND IN EEN MET GRAS BEDEKTE KUIL.

DE PELIKAAN IS VRAATZUCHTIG EN BIJ EEN VANGST EET HIJ MEER VIS DAN 10 MENSEN.

DE PELIKAAN IS GEMAKKELIJK VOOR DE VISVANGST TE DRESSEREN. EEN RING OM ZIJN HALS BELET HEM DE GEVANGEN VIS IN TE SLIKKEN...

...MAAR EEN TAMME PELIKAAN WORDT EEN DIEF!...

E. PaaPe 26

Uitgeverij J. DUPUIS, Zonen en Co.